

Радой Ралин
Внезапна драма

Това се случи оня ден
Понесъл бях се по задачи
и чувам, някой подир мен
със ускорени крачки крачи.

Дорде усетя, изведнъж,
дорде дори да се обърна,
един известен важен мъж
ме спря и просто ме прегърна:

„Къде се губиш, драги мой?
Не съм те виждал сума време!
Бре грижи, работи безброй...
Не можем да се събереме!

Синът ти вече в кой е клас?
Къде на служба е жена ти?
Елате тия дни у нас!
Хем, непременно ни елате!...“

Смутен се дръпвам настрана.
И стана ми дори виновно!
Той може би ме припозна?
Не, той познаваме основно!

Добър другар ми беше уж,
гладували сме с него ние,
бой яли сме в един кауш,
при мен е идвал да се крие...

Какво било, било тогаз!...
Нали той вече управлява?
Отхвъркна той така от нас,
че взе и да не ни познава.

Законспирира се той пак
(Ех, борчески привички стари!),
той крие се, но не от враг,
от своите собствени другари...

Как спрямо мен се бе смилил?

Каква е тази смехория?
Дали се е преобразил?
Не знам! Не мога да открия...

Какъв бил чудният обрат?
А всъщност нищо чудно няма:
той нашият и ваш познат
е преживял внезапна драма:

бил смет от длъжността голяма.

1954

КРАЙ

© 1954 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5852>]